

også nationale ordninger, herunder støtte til yngre fiskeres førstegangsetablering.

Nye initiativer

Med henblik på at skabe en forenklet og overskuelig fiskerilovgivning har Regeringen udarbejdet forslag til en samlet fiskerilov, som fremlægges i Folketingets samling 1998/1999. Forslaget til lov om fiskeri indebærer, at de gældende fem hovedlove om fiskeri (lov om saltvandsfiskeri, lov om ferskvandsfiskeri, lov om regulering af fiskeriet, lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger på fiskeriets område og administrations- og produktionsafgifter m.v. og lov om fisketegn), samt loven om førstegangssmætning af fisk plus tre mindre love indarbejdes i én samlet lov.

3. FISKERISEKTORENS SÆRLIGE PROBLEMER

Fiskeriet afviger på en række punkter fra andre former for ressourceudnyttelse, og følgende hovedproblemer er fremtrædende og særlige for sektoren:

1. Udnyttelsesretten er ikke knyttet til et ejerskab til ressourcen. Den enkelte fisker har derfor ringe tilskyndelse til at holde sig tilbage i sit fiskeri. Begrænsningen i fiskerens aktivitet er således ikke økonomisk begrundet, men i hovedsagen regelstyret. Tilsvarende er kapaciteten i fiskerflåderne vanskelig at tilpasse til fangstgrundlaget, når der ikke er en naturlig økonomisk mekanisme som incitament for den enkelte fisker til at tage hensyn til balancen mellem fangstgrundlaget og indsatsen af fartøjer.
2. Fangstmetoderne er i vidt omfang ikke-selektive med utilsigtede fangster af ikke-målarter og af undermålsfisk til følge.
3. Den biologiske rådgivning vil ofte være forsinket i forhold til den faktiske bestandsudvikling, hvilket har betydning for præcisionen, ikke mindst når bestandsniveauet er lavt. Rådgivningen omfatter ikke bevaringsmæssige og økonomiske konsekvenser af alternative fangstmetoder.

Håndteringen af disse problemer er af grundlæggende betydning for forvaltningen.

4. FORSKNING OG RÅDGIVNING OM FISKERIFORVALTNING

Få politikområder er som fiskeripolitikken afhængig af forskning og rådgivning. Beslutningerne om, hvorledes havets ressourcer skal udnyttes, vil altid være betinget af samspillet mellem en forskningsbaseret rådgivning og de fiskeriforvaltningens udnyttelsesprincipper.

Tilpasningen af EU's fiskeriforvaltning vil grundlæggende være påvirket af de forskningsmæssige resultater. Ved udviklingen af fiskeripolitikken vil især bevaringshensyn, fordelingspolitiske hensyn og ønsket om administrative systemer, der i højere grad sikrer en sammenhæng mellem forvaltningsmålene og deres opfyldelse, være centrale elementer.

Til brug for de danske fiskeripolitiske overvejelser om disse forhold er der behov for en rådgivning om, hvorledes udmøntningen af forskellige forvaltningssystemer vil påvirke dansk fiskeri og beskæftigelsen i de fiskerifhængige områder, idet der skal tages hensyn til en bæredygtig, effektiv og kvalitetsorienteret udnyttelse af ressourcerne gennem hele fangst- og forarbejdningskæden.

Fiskeriforskningen er et relativt lille forskningsområde i Danmark. Samlet anvendes ca. 175 mio. kr. årligt til fiskeriforskning, hvilket svarer til ca. 2 % af det offentlige forskningsbudget. Hovedparten af forskningen og rådgivningen på området foregår ved Danmarks Fiskeriundersøgelser. Den resterende mindre del af forskningen er spredt på en lang række institutioner, herunder universitetsinstitutioner, hvis primære formål ikke er fiskeriforskning.

Med henblik på at styrke organiseringen og prioriteringen af fiskeriforskningen vil Regeringen i nærmeste fremtid fremlægge en fiskeriforskningsstrategi.

Dannelsen af Fødevarerministeriets Rådgivende Forskningsudvalg den 1. januar 1997 udgør et andet initiativ med henblik på den fremtidige prioritering af fiskeriforskningen. Udvalget, hvori repræsentanter fra fiskerisektoren og fiskeriforskningen er repræsenteret, skal rådgive fødevarerministeren om anvendelsen af ministeriets samlede forskningsbevillinger, herunder bevillingerne til fiskeriforskning.